

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 136/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou Mgr. Drahomírou Beňovou Vargovskou, LL.B., Nám ev. Egídia 40/93, Poprad proti postupu Okresného súdu Poprad v konaniach vedených pod sp. zn. 15P/134/2022 a sp. zn. 15P/5/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 8 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté konania“). Navrhuje tiež priznať primerané finančné zadosťučinenie 6 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 30. augusta 2022 na okresnom súde návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére na čas po rozvode manželstva. Sťažovateľka pomerne obsiahlo opisuje priebeh konania o rozvod manželstva, upriamujúc pozornosť ústavného súdu na postup okresného súdu, ktorý *de facto* znemožnil sťažovateľke kontakt s maloletou dcérou a zapríčinil trvalé odlúčenie matky od maloletého dieťaťa. O návrhu otca maloletého dieťaťa na jeho zverenie do výlučnej osobnej starostlivosti otca rozhodoval okresný súd v konaní pod sp. zn. 15P/5/2023. Uvádzajúc fragmenty so záverov spracovaného znaleckého posudku k osobe maloletého dieťaťa a oboch rodičov,

sťažovateľka uvádza, že ustanovená znalkyňa odporučila realizáciu pravidelného a intenzívneho styku matky s dcérou a nevylúčila ani možnosť zverenia maloletej do výlučnej starostlivosti matky. Na podklade záverov znaleckého dokazovania rozhodoval o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 15P/5/2023 zo 17. januára 2023 Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 24CoP/25/2023 z 18. apríla 2023, ktorý v podstatnej časti dal okresnému súdu podnet na začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku matky s maloletou dcérou. Opisujúc chronologický priebeh rozhodovania súdov oboch inštancií nielen v merite veci, ale aj vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (vo vzťahu k dočasnej úprave styku matky s maloletou dcérou, pozn.), sťažovateľka sa zameriava na opis priebehu pojednávania a právnej argumentácie prezentovanej jej právnou zástupkyňou. Uvádza, že okresný súd nariadil ďalšie znalecké dokazovanie zamerané na psychiatrické vyšetrenia účastníkov, ktoré od ustanovenia znalca až po spracovanie znaleckého posudku trvalo 1 a pol roka.

3. Z obsahu spisového materiálu ďalej vyplýva, že okresný súd rozsudkom č. k. 15P/134/2023-766 z 1. októbra 2025 rozviedol manželstvo účastníkov a na čas po rozvoze zveril maloletú dcéru do osobnej starostlivosti otca a upravil styk matky, t. j. sťažovateľky s dieťaťom za asistencie psychológa Centra pre deti a rodiny Poprad v určených dňoch a čase. K tomu sťažovateľka namieta arbitrárny postup súdu, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a je prejavom svojvôle pri jeho rozhodovaní. Namieta, že súd prvej inštancie jej a ani maloletemu dieťaťu neposkytol ochranu ich práv, a to počas celého trvania konania.

4. Vo vzťahu k opisu priebehu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15P/5/2023 sťažovateľka uvádza, že okresný súd o návrhu otca rozhodol uznesením zo 17. januára 2023 tak, že predbežne zveril maloletú do starostlivosti otca, matku zaviazal hradiť výživné 200 eur mesačne, čím vyhovel návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia. Krajský súd uznesením sp. zn. 24CoP/25/2023 z 18. apríla 2023 predmetné uznesenie okresného súdu zrušil. Okresný súd uznesením č. k. 15P/71/2023-80 z 2. júna 2023 znova rozhodol o úprave styku maloletej dcéry s matkou formou telefonických hovorov za prítomnosti otca (výrok I a III) a predbežne zveril maloletú do starostlivosti otca (výrok IV). Krajský súd uznesením sp. zn. 23CoP/90/2023 z 3. októbra 2023 uznesenie okresného súdu v časti výroku IV zrušil a dal súdu prvej inštancie podnet na rozhodovanie o výchovnom opatrení podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine. V merite veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 15P/5/2023-301 z 28. januára 2025, proti ktorému podala sťažovateľka odvolanie. Konanie je aktuálne vedené krajským súdom pod sp. zn. 24CoP/48/2025 a dosiaľ nie je právoplatne skončené.

5. Sťažovateľka sa tiež návrhom zo 14. júla 2025 podanom na krajskom súde domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by bol dočasne umožnený styk matky s maloletou dcérou. Krajský súd uznesením sp. zn. 4CoPnp/3/2025 z 5. augusta 2025 nariadil styk maloletej s matkou za asistencie psychológa Centra pre deti a rodiny Poprad v určenom rozsahu, čím došlo po prvýkrát k úprave styku sťažovateľky s maloletou dcérou.

6. Sťažovateľka zdôrazňuje, že vzťah maloletej dcéry k nej ako k matke je vážne narušený, dcéra ju v podstate už vôbec nepozná, od troch rokov svojho veku do dnešného dňa, keď nastúpila do 1. ročníka základnej školy, s ňou v žiadnom osobnom kontakte nebola.

7. Citujúc ustanovenia relevantnej právnej úpravy vo vzťahu k sťažovateľkou namietaným právam podľa ústavy a dohovoru, sťažovateľka namieta arbitrárnosť postupu a rozhodnutí v napadnutých

konaniach, v rozpore s objektívne preukázaným skutkovým stavom. Ďalej namieta existenciu zbytočných priťahov, uvádzajúc dobu znaleckého dokazovania (k tomu bližšie bod 2 posledná veta odôvodnenia tohto uznesenia) a porušenie základného práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy akceptovaním neprípustných a nezákonných dôkazov, na základe ktorých okresný súd postupoval počas celého konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

8. Sťažnostná argumentácia sťažovateľky spočíva v tvrdenom porušení namietaných základných práv, pričom jej ťažisko je do značnej miery zamerané na opis priebehu napadnutých konaní a súvisiacich konaní o nariadení neodkladných opatrení na návrhy účastníkov (vedené na dvoch inštanciách všeobecných súdov, pozn.) s dôrazom na nespokojnosť s výsledkom rozhodovania okresného súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všetky zákonom o ústavnom súde požadované náležitosti (§ 39, § 43, § 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom.

11. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľky napriek jej kvalifikovanému právnomu zastúpeniu nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a vykazuje viaceré nedostatky zásadného charakteru. Ústavnú sťažnosť sťažovateľky v predloženom znení preto nemožno považovať za kvalifikovanú ústavnú sťažnosť, o ktorej by ústavný súd mohol konať a rozhodnúť.

12. Na tomto mieste ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že každý sťažovateľ (t. j. aj sťažovateľka v danej veci) musí v dôvodoch ústavnej sťažnosti vysvetliť, v čom vidí porušenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa jeho názoru konkretizovaným zásahom orgánu verejnej moci porušené. Takto formulovaná požiadavka odzrkadľuje potrebu dôsledného odlišenia úlohy ústavného súdu od úloh iných orgánov verejnej moci (predovšetkým všeobecných súdov). Kým všeobecné súdy prioritne chránia subjektívne práva fyzických osôb a právnických osôb plynúce zo zákonných, prípadne od zákona odvodených právnych predpisov, *vice versa* ústavný súd je v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy povolaný na ochranu tých subjektívnych práv, ktoré sú ako základné práva a slobody zakotvené v ústave alebo v kvalifikovaných medzinárodných zmluvách.

Je nevyhnutné, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo vysvetlenie ústavných požiadaviek, s ktorými namietaný postup orgánu verejnej moci koliduje, a pritom musí byť preukázané, do akej miery rozporovaný postup štátneho orgánu zasahuje do označených práv sťažovateľa (m. m. rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko sp. zn. 1 BvR 1584/10 z 24. 8. 2010, odsek 3; rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko sp. zn. 1 BvR 2214/19 z 10. 12. 2019, odsek 13) (I. ÚS 708/2022).

13. Úlohou ústavného súdu nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie označených práv sťažovateľky. Neurčitým je v časti petitu ústavnej sťažnosti (teda návrhu na rozhodnutie) vymedzenie „*postup okresného súdu*“, keďže sťažovateľka neuvádza konkrétne spisové značky konaní, v ktorom má dochádzať k prietahom, resp. inému zásahu do základných práv sťažovateľky. Ústavný súd s poukazom na § 45 zákona o ústavnom súde nemôže vybočiť z rámca návrhu na rozhodnutie určeného sťažovateľkou, nemôže rozhodnúť o niečom inom alebo nad rámec a nemôže ani sám vykonať konverziu sťažovateľkou chybne formulovaného petitu ústavnej sťažnosti.

14. Nie je ani zrejмый rozsah ústavnej sťažnosti, keď nie je zřejmé označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľky boli porušené jej základné práva [§ 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde] v petite jej ústavnej sťažnosti.

15. Ústavný súd v prípade sťažovateľky nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z ústavnej sťažnosti sťažovateľky, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 280/2020). Ústavný súd poukazuje aj na skutočnosť, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, pozn.], čo nie je žiadnym spôsobom akceptovateľné (m. m. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010, II. ÚS 660/2016).

16. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu (konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd). Odôvodnenie ústavnej sťažnosti ako zákonom predpísaná náležitosť je pritom kritériom klasifikačným, nie kvalitatívnym a jeho nedostatok vyvoláva významné procesné dôsledky (I. ÚS 173/2022).

17. Sťažovateľka musí vysvetliť, v čom vidí porušenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa jeho názoru konkretizovaným zásahom orgánu verejnej moci porušené. Takto formulovaná

požiadavka odzrkadľuje potrebu dôsledného odlišenia úlohy ústavného súdu od úloh iných orgánov verejnej moci (predovšetkým všeobecných súdov). Kým totiž všeobecné súdy prioritne chránia subjektívne práva fyzických osôb a právnických osôb plynúce zo zákonných, prípadne od zákona odvodených právnych predpisov, *vice versa* ústavný súd je v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy povolaný na ochranu tých subjektívnych práv, ktoré sú ako základné práva a slobody zakotvené v ústave alebo v kvalifikovaných medzinárodných zmluvách. Je nevyhnutné, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo vysvetlenie ústavných požiadaviek, s ktorými namietaný postup orgánu verejnej moci koliduje, a pritom musí byť preukázané, do akej miery rozporovaný postup štátneho orgánu zasahuje do označených práv sťažovateľa (m. m. rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko č. k. 1 BvR 1584/10 z 24. 8. 2010, odsek 3; rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko sp.zn. 1 BvR 2214/19 z 10. 12. 2019, odsek 13) (I. ÚS 708/2022).

18. Vzhľadom na obsah sťažovateľkou predloženej ústavnej sťažnosti musí ústavný súd konštatovať, že ňou predložená „argumentácia“ je založená na dosť chaotickom opise jednotlivých konaní a súdnych rozhodnutí, no bez uvedenia konkrétnych skutočností umožňujúcich reálne posúdenie ich negatívneho materiálneho dopadu na sťažovateľku s výnimkou opakovane uvádzanej skutočnosti, že sťažovateľke bol znemožnený styk s maloletou dcérou. Hoci je predložená ústavná sťažnosť pomerne rozsiahla (13 strán), obsahovo podáva ústavnému súdu len dosť zmätočný obraz o priebehu jednotlivých konaní. Sťažovateľka uvádza čiastkové závery vykonaného znaleckého dokazovania ako „dôkaz“ o nezákonnom rozhodnutí súdu prvej inštancie, no bez adekvátneho kvalifikovaného odôvodnenia a označenia konkrétneho súdneho rozhodnutia, ktorým malo byť do sťažovateľkou označených práv hmotnoprávnej povahy zasiahnuté.

19. Ústavnej sťažnosti sťažovateľky tak chýba základný komponent, a to ucelený opis skutkového stavu, z ktorého obsahu by mal ústavný súd možnosť prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, ako aj posúdiť prieskumné mantinely pre ďalší postup ústavného súdu v konaní. Načrtnutý nedostatok tak v danom prípade prirodzene predznamenáva absenciu konzistentnej ústavnoprávnej argumentácie v podobe relevantných námietok a prezentovania súvislostí tykajúcich sa porušenia označených práv vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam, resp. konaniam, ktoré v danom prípade sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti ani presne neuviedla.

20. Vzhľadom na uvedené a v spojení s § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde preto ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia i petitu ústavnej sťažnosti sťažovateľa, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. K tomu považuje za žiaduce ešte dodať, že jeho úlohou ani v rámci ním uprednostňovaného materiálneho prístupu k ochrane základných práv a slobôd nie je nahrádzať aktivitu sťažovateľov či ich právnych zástupcov a iniciatívne dotvárať či dopĺňať ich ústavné sťažnosti tak, aby vyhovovali zákonným podmienkam. Ústavný súd by tak na seba preberal právomoc, ktorá mu nepatrí. Povinnosť právne odôvodniť ústavnú sťažnosť [normovaná zákonným príkazom § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde] neznamena, že po popise skutkových okolností sťažovateľ následne napríklad iba označí články ústavy či dohovoru, ktoré mali byť zo strany orgánu verejnej moci porušené, prípadne ich odcituje.

21. V závere však ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej. V prípade podania riadne odôvodnenej zrozumiteľnej ústavnej sťažnosti, ktorá bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované zákonom vrátane riadneho sťažnostného petitu, nič nebude brániť ústavnému súdu takúto ústavnú sťažnosť meritórne prejednať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu